

områder, som det egentlig alene tilkom politiet at tage sig af. Jeg synes, det står lidt hen i det uvisse, når man hører den bekymring, der gives udtryk for fra nogle myndigheders side: Hvis de regler træder i kraft, kan vi jo ikke udføre vores arbejde. Men det har ingenlunde været regeringens hensigt at svække kontrolindsatsen eller myndighedernes mulighed for at udføre deres arbejde. Hensigten er alene at skabe klarhed over, hvad der er de rent politimæssige opgaver, og hvad der er fagmyndighedernes opgaver.

Jeg må sige til hr. Morten Bødskov, at jeg har ikke svar på det, synes jeg, hypotetiske spørgsmål. Men som sagt synes jeg, at vi under udvalgsbehandlingen må se på, om vi ikke sammen kan finde et fælles fodslag for hele Folketinget, så der er en bred opbakning til lovforslaget og til at skabe et klart regelsæt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af våbenloven. (Forsbud mod at bære kniv m.v. samt skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af kniv m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 26/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

I den bedste af alle verdener vil der, som justitsministeren lige sagde, heller ikke være brug for det lovforslag, vi skal i gang med nu.

Jeg har bemærket, at der er stor modstand mod dette lovforslag, som det foreligger nu. Også jeg og andre i Venstre har modtaget mange

protester mod lovforslaget, og vi er parat til at bløde op, ganske som justitsministeren har proklameret.

Nu tror jeg ikke, der er nogen, der vil påstå, at der ikke er noget som helst galt på området, og der er vel heller ingen partier, som mener, at der ikke skal gøres noget. Kunsten er at lægge snittet rigtigt.

Med 750 episoder med knive i første halvår af 2003 er der et problem, der skal løses. Med 220 voldshandlinger, drabsforsøg og drab, hvor der har været anvendt knive, heraf 22 tilfælde med knive med en bladlængde på under 7 cm, kan vi ikke bare sætte kikkerten for det blinde øje.

Når man færdes med kniv, og hvis man har tendens til at være lidt opfarende, kan en hidsig prop godt forvolde ondt, som ikke kan gøres godt igen, og det er til skade for både ham selv og ikke mindst for offeret. Mange er blevet gerningsmænd, fordi de har haft nem adgang til kniv, og besiddelse af selv et lille våben kan være en afgørende faktor for, om man bliver morder eller ej. Det kan også være en afgørende faktor, hvis man er trængt op i en krog og går i panik. Det ser vi i hvert fald i mange tilfælde.

Kl. 18.35

Løsningen på problemet er imidlertid ikke bare en afgrænsning af den personkreds, som må gå med kniv, men nok lige så meget et spørgsmål om afgrænsning af de lokaliteter, hvor man må gå med kniv. Det er vist indlysende, at små knive ikke kun bør forbydes på værtshuse og diskoteker, men også til f.eks. fodboldkampe eller andre begivenheder, hvor folk lader sig rive med. Knive hører heller ikke hjemme i ungdomsklubber, ved ungdomsfester og på f.eks. sidste skoledag, og løsningen kan være en bedre adgang for politiet til at visitere for knive på disse steder.

Den næste del af lovforslaget går på skærpede bøder ved førstegangsforsøelser og i øvrigt frihedsstraf, og det kan vi i Venstre kun være enige i.

Der er ingen tvivl om, at Venstre vil være med til at løse problemet, men der skal heller ikke være tvivl, når nogle sigtes for overtrædelse af loven. Vi er parat til at finde en fælles løsning, som rammer potentielle voldsmand, men ikke fritidsfolket og almindelige borgere, så dette lovforslag bliver en balance på en knivsæg.

Per Kaalund (S):

Brug af knive som våben er farlig. Det er selvfølgelig uacceptabelt, og Socialdemokraterne med-